

INCLUSIÓ pàg 3

Un projecte acosta el sistema educatiu a les famílies migrants

LLIBRERIA DE BARRI pàg 9

La Fahrenheit 451, de Sergio Lledó i Azra Ibrahimovic, estrena local i projecte

línia ^{14 anys} **Ciutat Vella**

Número 139 · Abril 2023 · liniaciutatvella.cat

L'emblemàtic Bar Brusí abaixa la persiana 56 anys després

L'històric establiment del Gòtic va tancar el 17 d'abril i Barna Centre lamenta la pèrdua "d'un lloc únic" pàg 9

Barri divers

El Raval uneix la Pasqua cristiana i l'Iftar musulmà pàg 8

Foto cedida

LA BARCELONETA pàg 8
El barri ja viu de ple unes Festes de la Primavera farcides d'activitats

A FONS pàgs 6 i 7
Quan l'estratègia política passa per la guerra judicial

línia **la Rambla**

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 6 · Abril 2023 · linialarambla.cat

La Rambla vibra de valent amb un gran Sant Jordi

El passeig va tornar a ser l'epicentre d'una diada rodona i es va omplir de llibres, roses i de gent de la ciutat i de fora durant tot el dia pàg 3

ENTREVISTA pàg 6

Mas: "Si no fos pel turisme, no tindríem la Boqueria"

CONDOL pàg 8

La ciutat plora la mort de Joan Bayén 'Pinotxo'

INFORME pàg 9

Alerten sobre totes les mancances del passeig

Dimecres 3 de maig a les 19:00h

Conversa amb
Ada Colau
Alcaldeessa de Barcelona

**La ciutat
metropolitana:
progrés
i futur**

*Hi haurà torn
obert de preguntes*

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

IMPULSEM
EL QUE

**AJUTS DE FINS AL 80%
PER A PROJECTES
QUE ACTIVEN L'ECONOMIA
DELS BARRIS**

6a edició

Consulta les bases a: barcelonactiva.cat/impulsemelquefas

#impulsemelquefas

Ajuntament de
Barcelona

Educació realment universal

- » El Consorci d'Educació i el projecte Xeix acosten el sistema educatiu a les famílies migrants
- » Els mediadors del projecte orienten i acompanyen els alumnes nouvinguts en els seus estudis

Anna Utiel
BARCELONA

Quan en Hamza Ali Rajà va arribar a Catalunya des del seu Pakistan natal, ara fa dues dècades, tenia 14 anys i no dominava ni el català ni el castellà. Tot i això, va començar el curs de l'ESO que li tocava per edat i finalment va aconseguir aprovar la secundària "amb un cinc pelat", recorda. Ell tenia clar que volia continuar els seus estudis, però amb aquella barrera lingüística fer batxillerat no era una opció. Per això va triar un camí més llarg: va fer quatre anys de formació professional, repartits en un grau mitjà i un de superior, i després va cursar batxillerat, carrera universitària i màster. Ara és mediador de l'Ajuntament de Barcelona i ajuda nois i noies que es troben en la situació en què es trobava ell fa vint anys.

Aquest curs, per exemple, ha conegut un noi pakistanès de 17 anys que ben bé podria ser el seu jo del passat. Quan només feia dos anys que s'havia instal·lat a Catalunya, aquest veí de Sant Antoni es va matricular a 1r de batxillerat. Les dificultats amb l'idioma van convertir aquell curs en missió impossible i, després d'una reunió amb en Hamza, el jove va decidir canviar de rumb i provar sort amb la formació professional. "Li vaig proposar el camí que jo vaig agafar en el seu moment", apunta el tècnic mediador del projecte Xeix.

Aquest programa municipal fomenta la interculturalitat i la participació de les comunitats estrangeres en la societat local, facilitant l'entesa a través de mediadors, traductors i intèrprets. De la mà dels tècnics del projecte Xeix, el Consorci d'Educació de Barcelona (format per l'Ajuntament i la Generalitat) ofereix xerrades, orien-

La realitat de les aules catalanes és intercultural. Foto: Mar Rovira/ACN

tació i acompanyament a les famílies migrants en matèria educativa. En Hamza, parlant nadiu de l'urdú, fa d'enllaç amb les famílies de l'Àsia Meridional, però aquest servei també existeix per a les comunitats filipina i xinesa.

"Les xerrades són importants perquè les famílies tinguin tota la informació respecte a l'escolarització i els estudis, així com per resoldre els seus dubtes", subratllen des del Consorci. També destaquen el paper imprescindible dels tècnics del Xeix, sense els quals no podrien arribar al públic desitjat. "Nosaltres ens encarreguem de la traducció i de la difusió d'aquest contingut entre les comunitats estrangeres, que evidentment tenen molt interès en l'educació dels seus fills", afirma Begoña Ruiz, experta en llengua i cultura xineses i mediatra amb aquesta comunitat.

DIFERÈNCIES CULTURALS

Cal tenir en compte que el canvi de sistema educatiu és una de les múltiples diferències culturals a les

quals han de fer front les famílies nouvingudes. Per exemple, en Hamza explica que en la cultura pakistanesa es considera que "a certa edat ja t'ha passat el moment d'estudiar". La tasca dels mediadors, doncs, és explicar-los que hi ha tot un circuit d'estudis post-obligatoris que es poden ajustar a les seves necessitats. "És clar que els pares i mares volen un bon futur per als seus fills! Simplement se'ls ha de transmetre que el sistema educatiu català també és seu", defensa en Hamza.

Més enllà dels estudis, la manca d'informació adaptada a les famílies migrants pot afectar altres aspectes, com ara el servei de menjador. Els alumnes musulmans no acostumen a quedar-se a dinar a l'escola perquè els pares i mares temen que els donin carn de porc, però el cert és que, tal com assegura en Hamza, "totes les escoles tenen un menú *halal* [l'alimentació permesa per l'Islam]". De la mateixa manera, els menús escolars també poden ser vegetarians o descartar la

carn de vedella per adaptar-se als alumnes hindús.

Per tant, només cal millorar la comunicació. "A una escola de Sant Antoni vam fer una trobada entre les famílies musulmanes i la cuinera del centre, que casualment era marroquina i també musulmana", cita en Hamza com a exemple de mesura exitosa.

CADA COMUNITAT ÉS UN MÓN

Mentre que l'arribada de pakistanesos a Catalunya va prendre força a partir del 2005, els xinesos van començar a arribar molt abans. Les necessitats d'uns i altres, doncs, no són les mateixes. Les famílies xineses, tal com explica Begoña Ruiz, ja coneixen el sistema educatiu, i ara cal centrar les xerrades en "l'aprofitament acadèmic". Això vol dir donar-los a conèixer les activitats extraescolars o els serveis i equipaments per a joves. "Volem incentivar la seva participació en àmbits socials més enllà de la seva comunitat, així com l'ús de la llengua fora de l'escola", apunta Ruiz.

En aquesta idea d'aprofita-

ment també entren les sortides escolars, com excursions i colònies. Totes les famílies reben l'avís dels centres detallant el tipus d'activitat i l'import a pagar, però els pares i mares estrangers sovint no entenen l'idioma i això acaba exclouent els seus fills de la sortida. En aquests casos torna a ser clau la intervenció dels mediadors.

"Les famílies xineses no solen tenir dificultats econòmiques i poden pagar les activitats, però els hem de traduir el missatge de l'escola", diu Ruiz. En canvi, en altres comunitats sí que hi ha famílies que no es poden permetre aquests pagaments. "Els serveis socials ofereixen ajudes en aquestes situacions, però de vegades no ho saben i en queden excloses. La nostra feina és donar-los tota la informació", afegeix en Hamza.

Amb tot, els mediadors matissen que la seva tasca és "donar solució a un problema puntual" i asseguren que "la gent arriba, rep el servei i continua el seu camí". "És una inversió de futur amb la qual guanyem tots", conclouen.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia Ciutat Vella** a Telegram

La lupa

Sense aigua

per Montserrat Tura

Arnau Martínez/ACN

La sequera que vivim és de les que es recorden durant temps i temps. Quan es parla de sequera a l'àrea més poblada de Catalunya, la metropolitana de Barcelona, es mostren imatges del pantà de Sau amb una aigua residual i de mala qualitat.

Són pocs els que recorden que al Pla General d'Obres Públiques de 1935, durant la Segona República, ja es projectaven aquests embassaments, encara que els identifiquem amb el ritual de tallar cintes del dictador Franco. Tot i que fou aprovat en un període en el qual la Generalitat estava "intervinguda" arran de la detenció del seu Govern per la proclamació dels fets d'octubre, l'enginyer Victorià Muñoz Homs ja feia molts anys que treballava en un pla per dotar Catalunya d'infraestructures com ara l'eix transversal, per posar un altre exemple.

Va ser en època de l'alcalde de Barcelona –gironí– Josep M. Porcioles (1957) quan es va encarregar al mateix enginyer que havia fet el pla de la Segona República que redactés el *Plan Cataluña* per fer arribar a Barcelona aigües de l'Ebre, del Segre i del Ter. A les comarques de Girona hi hagué una lleu contestació al transvasament del Ter, però en les dictadures les opinions contràries a les decisions dels governs no apareixen en cap mitjà de comunicació.

Amb la construcció dels embassaments de Sau i de Susqueda (i el Pasteral, que s'oblida sovint), el transvasament d'aigües del Ter fou oficialitzat a la Llei del

Ter de 1959. Tots els creixements de l'àrea metropolitana de Barcelona s'han fet comptant amb l'aigua del Ter com a riu barceloní.

La llei de 1959, tot i l'època en què va ser redactada, contenia mesures de protecció de la conca cedent. Sempre hi havia d'haver un cabal mínim de 3 metres cúbics per segon disponible per a l'abastament de la conurbació de Girona i la Costa Brava centre, i sempre que les demandes de regadius del Baix Ter estiguessin satisfetes. Si es garantien aquests condicionants, podien enviar un màxim de 8 metres cúbics per segon per a l'abastament de Barcelona.

A la pràctica, però, la prelació d'usos que establia la Llei del Ter s'ha invertit. L'ampliació d'habitatges i d'indústries a la zona metropolitana de Barcelona fa que, per garantir-ne el subministrament, la conca cedent hagi de distribuir la resta del que no necessitem els *metropolitans*.

Els debats sobre cabals adequats al Ter gironí s'han vist enrarits per l'evolució climàtica, i tot i alguns episodis en què la pluja cau sobtadament, generosament i desbocadament, com el gener de 2020 amb la tempesta Glòria, que va obligar a obrir comportes per raons de seguretat, en els anys de sequera cada vegada més sovintejada la gran metròpoli s'emporta més del 75% de l'aigua del Ter.

D'un sistema pensat per abastir Barcelona i garantir sense escassetats l'aigua al Baix Ter s'ha passat a una necessitat imprescindible per un desenvolupament

lupament urbanístic que sovint creu que els recursos naturals són infinits. Ens comportem com a éssers extractius sense límit.

Des de l'any 2009, quan el Govern d'esquerres de la Generalitat va construir la dessalinitzadora del Prat de Llobregat i va ampliar la de la Tordera, es poden subministrar uns 2,5 metres cúbics per segon procedents del mar.

Aquests últims vint-i-vuit mesos han estat extremadament secs i el règim de pluges, tant les habituals com les extraordinàries que acostumen a presentar-se en forma de tempesta violenta, ha posat en evidència la dificultat per fer la feina quan no hi ha emergència.

Hi ha aquífers dels quals es coneixen les causes del seu deteriorament i que han de recuperar-se per al consum; hi ha xarxes que perden aigua; hi ha activitats que consumeixen molta aigua i que en etapa d'emergència no són prioritàries, com les piscines i les esportives... Si els pagesos s'hi han adaptat i on regaven per inundació ara reguen per gota a gota, els consumidors urbans i industrials també hem d'incorporar en el nostre dia a dia el fet de consumir menys aigua, ja que les sequeres perllongades seran més habituals si no aturem el canvi climàtic.

Com és habitual, només recordem la feina pendent quan s'encenen les alarmes, i pensem que l'aigua de la nostra aixeta no té cap relació amb les dificultats dels pagesos que conreen arròs a la desembocadura del Ter.

Les millors perles

Més de 500 dies vivint en una cova. És l'experiència extrema que ha viscut l'alpinista Beatriz Flamini, que ja ha fet la volta al món amb la seva història. Hi ha qui li treu mèrits perquè va haver de passar vuit dies fora. Fica-t'hi tu, maco.

Un artista alemany, Boris Eldagsen, ha guanyat un prestigiós premi de fotografia. L'autor de la imatge, però, no era ell, sinó una intel·ligència artificial. L'artista ha renunciat al guardó i ha dit que només volia obrir debat.

Una nena perica de set anys s'ha fet viral per la seva resposta a un problema de mates en què li preguntaven quant costava una entrada per veure el Barça i un sopar. "No anire a beura a el Barça anire a beura a el espanyol joselu (sic)". Apa.

Aconseguixes taula per a tres a un restaurant amb Adues estrelles Michelin i, quan arriba el dia, no t'hi presentes. Però no et surt gratis: has de pagar 510 euros. Ha passat al restaurant Amelia de Donostia, al País Basc.

Oriol Bosch/ACN

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord

Dipòsit Legal: B 43220-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Tot Raval

El Grup Interreligió del Raval (GIR), amb el suport de la Fundació Tot Raval, va organitzar el passat 13 d'abril una festa que va barrejar la Pasqua cristiana amb l'iftar (el trencament del dejuni) del Ramadà musulmà.

pàgina 8

Bar Brusi

El Bar Brusi ha ofert cuina casolana de qualitat durant més de mig segle. Ara, però, ha abaixat la persiana per sempre. El fet que la notícia hagi caigut com un gerro d'aigua freda per als barcelonins demostra que era un local de referència.

pàgina 9

Fahrenheit 451

La llibreria Fahrenheit 451 ha obert un nou local al Born. Es tracta d'un espai més gran, versàtil i cèntric que l'anterior. Segons els llibreters del negoci, el trasllat marca també l'inici d'una "nova aventura" i d'un "projecte cultural més gran".

pàgina 9

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 *Troben una dona morta en una plaça del Raval*
- 2 *El Dispensari Antituberculós acollirà la gran Festa de l'Arquitectura a Ciutat Vella*
- 3 *Esclavisme en ple Raval: tancat en un soterrani per treballar 18 hores*
- 4 *Collboni aposta per un gran pacte "per recuperar" Ciutat Vella*
- 5 *Gala Pin: "Barcelona era una ciutat amb molt esperit crític; ho trobo a faltar"*

Safata d'entrada

El sabor de las palabras

per Francesc Reina

Foto: Pexels

Hay personas que saborean las palabras. Eso le pasaba a Nabokov: sentía en las sílabas de *Lo-li-ta* (una de sus obras) diferentes sensaciones. Neurociencias divertidas: se dedican a la búsqueda de relaciones entre las cosas, una difusa armonía que define la realidad más allá de la percepción rutinaria.

El sabor de las palabras es como una caricia. También hay personas que ven sonidos, que escuchan música a través de colores. Una suerte de magia donde los perfumes y sonidos se corresponden, se combinan, se mezclan, se cruzan...

Se estima que un 4% de los habitantes del mundo tienen algún grado de sinestesia; sentir sabores cada vez que se escucha o se lee o se piensa es menos común. Los poetas son magos que juntan las letras para que los sentimientos invisibles se puedan tocar con los dedos del alma, una dulce brevedad de insinuaciones sigilosas. Ese gusto especial por

el tacto delicado donde cada bocado va componiendo su propia gama de frases.

Los sentidos proporcionan el contacto directo con las cosas, nos devuelven al espacio iluminado del descubrimiento. Sólo cuando una idea es degustada alcanza su verdadero significado. Algo nace cuando es nombrado, igual que cuando seguimos recordados. Sentir la textura de las voces significa saborear la capacidad sonora del lenguaje, como también lo hace la danza: el flamenco, las jotas, la muiñeira, el ibio, las lanzas, el axuri, la isa, el bot o el copeo, la seguidilla, las vascas o la sardana. Descubrir ese código es acercarse a caricias sabrosas. La sinestesia es una expresión me-

tafórica donde se une sensación y sentido.

Hay muchas cosas que siguen siendo un misterio y cuando la ignorancia es perversa, cuando lo que se desconoce es una amenaza, se tira de catecismos. Fantasía y fruto de un exceso de imaginación, enfermedad y anomalía, se ha dicho. Pero no es un capricho de artistas, dicen que es un don, un mal ventajoso, un defecto que encierra un gran privilegio, si está bien aprovechado.

Tomemos el caso de las personas con alta capacidad intelectual, es decir, superdotadas, pero que, por su condición social o por falta de capacidad institucional, o no se enteran, o lo peor, son etiquetadas como fracasadas.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AlertaPerSequera

#SantJordiDeRècord

#CasNegreira

@**agenciaacn**: El Govern insisteix que, si no plou els pròxims mesos, s'entrarà en fase d'emergència per sequera al setembre.

@**claudiamarpi**: Si no fos catalana i veiés com se celebra Sant Jordi a Catalunya, em moriria d'enveja i voldria viure aquí. És el millor dia de l'any i la millor festa del món.

@**apunte**: [Sobre la roda de premsa de Llaporta pel cas Negreira] Defensa aferrissada que el Barça no és corrupte, sinó imbècil. Som-hi culers, a defensar-ho amb il·lusió.

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Sigui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Lawfare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreuria a assenyalar que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcalde ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralitzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistente", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial".

"Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciudadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions al *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconseguixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcalde Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcalde. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absoluta s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Patrimoni | Una botiga cannàbica a la Farmàcia de l'Estrella

La Farmàcia de l'Estrella, un establiment de 1840, va reobrir el passat dia 10 convertida en una botiga de derivats del cànnabis, tal com va avançar el *TOT Barcelona*. Tot i que va haver de tancar uns dies per un problema burocràtic, ja torna a estar en funcionament.

El Raval uneix la Pasqua cristiana i l'Iftar musulmà

» El Grup Interreligiós del Raval barreja en un acte les dues tradicions

» La rambla del Raval va ser l'escenari de la festa el passat 13 d'abril

CULTURA ▶ Ciutat Vella és el districte barceloní on la població estrangera representa un percentatge més alt del total d'habitants. De fet, més de la meitat dels veïns són nascuts a l'estranger. Aquest fet es tradueix en una gran barreja sociocultural i, evidentment, en la convivència de diferents religions. Disposats a treure suc a aquesta diversitat, el Grup Interreligiós del Raval (GIR), amb el suport de la Fundació Tot Raval, organitza des de fa anys "celebracions interreligioses" al barri.

El passat 13 d'abril, aprofitant que enguany el Ramadà musulmà coincidia amb la Setmana Santa cristiana, la rambla del Raval va acollir una festa que va combinar l'Iftar (el trencament del dejuni del Ramadà) amb la Pasqua. Sota el lema *Llum sobre llum*, l'acte va incloure explicacions sobre el significat de totes dues tradicions religioses i la

Un moment de l'acte interreligiós a la rambla del Raval. Foto: Twitter (@kghalib)

lectura d'un text en català, castellà, àrab, tagal, amazic, urdú i bangla. A més, hi va haver una reflexió sobre el significat del Pésaj dels jueus, ja que enguany es va donar la circumstància que l'últim dia d'aquesta tradició jueva coincidia amb les tradicions cristiana i musulmana. La jornada va acabar amb un sopar

comunitari que va combinar els plats típics de l'Iftar amb la tradicional mona de Pasqua.

Tal com expliquen des de l'organització, el GIR, l'objectiu que persegueixen amb aquesta celebració és "contribuir al diàleg intercultural i interreligiós, a la trobada entre comunitats i al coneixement mutu del veïnatge".

Nou detinguts en dos operatius policials antidroga

SUCCESSOS ▶ En les darreres setmanes els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana han realitzat dos operatius antidroga que s'han saldat amb nou detencions, set d'elles en la primera operació.

La primera intervenció es va fer el 12 d'abril a la tarda en un domicili al carrer Malnom. Es van detenir tres persones per tràfic de drogues i quatre més que es trobaven en situació de crida i cerca. I és que l'immoble funcionava com a punt de venda i de consum de substàncies estupefaents i estava ocupat. La policia

va comissar 40 grams de crac i diners en metàl·lic.

El segon operatiu es va fer el 18 d'abril i els dos cossos policials van detenir dues persones quan van desmantellar un punt de venda de droga del Raval, concretament, al carrer de Cardona.

I a finals de març es van connectar els fets d'una detenció que es va produir a finals del 2022. Es tracta de dos homes que presumptament obligaven una altra persona a viure en un soterrani en males condicions del Raval treballant 18 hores cada dia.

Les Festes de Primavera de la Barceloneta ja estan en marxa

Les Festes de Primavera, un clàssic del barri. Foto: Twitter (@gegantsdelpi)

CULTURA ▶ Des del 19 d'abril i fins al pròxim 27 de maig la Barceloneta acull l'onzena edició de les Festes de Primavera. Aquests dies de celebració estan carregats d'activitats per a totes les edats: música, dansa, teatre, contes, xerrades o poesia, entre altres, seran els actes que la programació ofereix a diversos espais i equipaments del barri per mostrar el seu dinamisme i el compromís del seu teixit social.

Un dels actes destacats són els que es van fer la setmana de Sant Jordi a la biblioteca La

Fraternitat. Es van fer presentacions de llibres, lectures de poemes i el concert de *Swing* i *Chanson* francesa de Pierre Arnaud Trio.

Un dels altres dies destacats serà el 27 d'abril quan se celebri el dia internacional de la dansa. La plaça del Poeta Boscà serà l'espai que acull l'actuació de dansa 'Shalott', sobre les relacions humanes, l'amor i els records.

I el 6 de maig es farà l'acte més esperat que organitzen les entitats del barri, la 'Matinal de Primavera, Vine a la Repla!'.

Pas endavant en la reforma de la Via Laietana

Imatge virtual. Foto: Ajuntament

URBANISME ▶ L'Ajuntament va aprovar el 19 d'abril de manera definitiva el projecte executiu de les obres del tram de la Via Laietana entre la plaça d'Antoni Maura i el passeig de Colom. D'aquesta manera, queda enllestit el tràmit que permetrà continuar amb la renovació de la via en el mandat següent.

La reurbanització de la Via Laietana té l'objectiu de convertir el carrer en una zona més verda

i amb més espai per als viants i la mobilitat sostenible.

La transformació també pretén millorar la connexió entre els barris del Gòtic i de Sant Pere i Santa Caterina i la Ribera.

Per a fer-ho, el projecte inclou l'ampliació de les voreres fins als quatre metres al llarg de tot el carrer. També la reducció dels tres carrils de cotxe a un sol de baixada, dos carrils de bus i un carril bici segregat de pujada.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

INFORME pàg 9

Amics de La Rambla alerta sobre tots els desperfectes del passeig

LA BOQUERIA pàg 6

Jordi Mas, president dels comerciants: "El que no es troba a la Boqueria no es troba enlloc"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 6 · Abril 2023 · linialarambla.cat

La Rambla vibra de valent amb un gran Sant Jordi

El passeig va viure una diada rodona i es va omplir de llibres, roses i de gent de la ciutat i de fora durant tot el dia pàg 3

Et trobarem a falta

Adeu a Joan Bayén, el mític Pinotxo pàg 8

Foto: ACN

PATRIMONI pàg 10

Salven rajoles històriques: "Són un símbol que és conegut mundialment"

ARTS SANTA MÒNICA pàg 10

L'espai ofereix una vintena de beques per a creadors

OPINIÓ pàg 4

'Aforament complet', per Roberto Tierz (Sidecar)

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Dijous 4 de maig a les 19:00h

Conversa amb

Daniel Sirera

Candidat del PP a Barcelona

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

**La ciutat
metropolitana:
progrés
i futur**

*Hi haurà torn
obert de preguntes*

Organitza:

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

www.amic.media

Diversos moments de la Diada de Sant Jordi a la Rambla, protagonitzada per les parades de llibres i de roses. Fotos: Jordi Borràs/ACN

Una diada plena de rècords

» Els llibres tornen a la Rambla i el passeig es converteix en la capital de la Superilla Literària
 » La Cambra del Llibre i el Gremi de Floristes anuncien xifres de vendes històriques de llibres i roses

CULTURA ▶ Sant Jordi va tornar a la Rambla, sense pandèmies i en diumenge, i l'èxit de la jornada va sobrepassar totes les expectatives. Fins al punt que es recordarà aquesta diada per establir uns quants rècords. El centre de Barcelona es va omplir de gom a gom des de primera hora, amb milers de persones ocupant la Superilla Literària de la ciutat, que enguany arribava fins a la Rambla. En total, 320 parades, un 11,5% més que l'any passat.

RÈCORD DE VENDES

A falta de saber les dades definitives sobre vendes, la Cambra del Llibre de Catalunya assegurava el mateix 23 d'abril al vespre que va ser la diada "més participativa" de la història i amb les vendes més altes, amb un creixement superior al 5%, segons

els seus càlculs. El fet que el dia del llibre i la rosa caiguessin en diumenge també va beneficiar la participació i la venda i va facilitar la mobilitat dels ciutadans i que la diada es pogués celebrar de manera molt participativa arreu, segons detallaven en un comunicat.

ESTRELLES DEL ROCK

Gemma Ruiz, Xavier Bosch, Maggie O'Farrell, Eva García Saenz d'Urturi i Elisabet Benavent van ser els autors catalans de ficció més venuts de la jornada, mentre que en la no-ficció es van imposar noms com els de La Sotana, Carles Porta, Xavier Sala i Martín, Marian Rojas Estapé i James Clear.

Com és habitual nombrosos escriptors d'arreu van ser a Barcelona signant llibres i es van

produir llargues cues en diversos punts. Alguns autors, especialment els estrangers, van mostrar la seva sorpresa i la seva admiració per Sant Jordi. Els suecs Camilla Läckberg i Henrik Fexeus, tàndem literari coautor d'*El mentalista*, van confessar a l'ACN que se sentien, mig de broma, "com estrelles del rock".

SUPERILLA LITERÀRIA

El model de Superilla Literària és un altre dels guanyadors de la diada. Marià Marin, secretari tècnic del Gremi de Llibreters, assegurava durant la jornada que aquest any "ha superat qualsevol expectativa": "Hem fet el Sant Jordi més gran" amb una superilla, "pleníssima de gent". I suggeria, fins i tot, que la Superilla podria expandir-se en el futur amb nous espais.

El tinent d'alcalde de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, Jordi Martí, també va celebrar l'"èxit indiscutible" de l'espai. El regidor confiava que aquest model es vagi "consolidant en el futur" per a edicions vinents de la jornada, ja que "com més espai públic hi ha, més ciutadans amb ganes de gaudir i de fer-se seva la ciutat".

EL COR DE SANT JORDI

Els Amics de La Rambla també van fer una valoració positiva de tot plegat, tot i que amb matisos. En un comunicat publicat l'endemà afirmaven que "després de tres anys marcats per les restriccions imposades per la pandèmia i per les decisions polítiques que allunyaven la celebració del seu epicentre natural, aquest any Sant Jordi ha tornat

a brillar a la Rambla. Hi ha molts detalls a polir, moltes coses que millorar... Però els barcelonins i les barcelonines van tornar a ramblejar i a demostrar que la Rambla és el cor de la celebració de Sant Jordi a Barcelona".

ROSES D'AUTOR

Els floristes també van viure una jornada històrica i Joan Guillén, president del Gremi, es mostrava molt satisfet al final de la jornada. A falta de xifres oficials els floristes confiaven a superar els sis milions de roses venudes, la qual cosa suposaria la xifra més alta de transaccions un diumenge de Sant Jordi. Guillén també va valorar molt positivament que públic apostés per comprar "les roses d'autor" que va proposar cada floristeria en lloc de les fetes amb plàstic.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia la Rambla** a Telegram

La lupa

Aforament complet

per Roberto Tierz, director del Sidecar Factory Club

Foto: Ajuntament

Recentment, i amb motiu del 40è aniversari de Sidecar, sala de concerts de la qual vaig ser cofundador i que dirigeixo des de 1982, vaig rebre l'encàrrec de l'editorial 66rpm d'escriure un llibre que relatés les vicissituds per les quals vam passar durant aquell període. Per a algú com jo, poc acostumat a posar negre sobre blanc els seus records i sentiments, va representar un repte i una gran oportunitat alhora. El repte de ser fidel als records, evitant caure en una èpica suada tan habitual en aquesta mena de relats, i l'oportunitat de posar en ordre allò que s'ha viscut i descobrir com han canviat la ciutat, el barri que ens acull i més concretament la Rambla.

Encara que ens dolgui reconèixer-ho, la Rambla que alguns recordem i que molts somiem va deixar d'existir fa temps. Aquella personalitat que la feia un passeig únic ha anat deixant pas a un bulevard que podríem situar en infinitat de ciutats turístiques del món.

Recuperant una frase de quan Napoleó dominava mig món: "Quan París esternuda, Europa es refreda". Extrapolant-ho, podríem dir: "Quan la Rambla esternuda, Ciutat Vella i Barcelona es refreden". Si

això és així, ens podem aventurar a pensar que una Rambla vigorosa fa de Barcelona una ciutat saludable?

Potser només és un joc de paraules, però per què no intentar-ho?

La recuperació o, si ens posem una mica més bel·licosos, la reconquesta de la Rambla és una tasca complexa i que ens correspon a tots. No podem deixar

La saturació turística que patim fa imprescindible que es redistribueixi l'ocupació

aquesta missió només en mans dels polítics. Les entitats, comerciants, veïns i la gent de Barcelona en general tenim la responsabilitat de salvar al nostre estimat passeig. I per fer-ho no n'hi ha prou amb crítiques saberudes o afegir-nos a discursos nostàlgics que no aporten res. El suport als comerços de proximitat que mantenen, amb no poques dificultats, una ofer-

ta digna i adreçada als seus conciutadans; ser receptius a les nombroses propostes culturals que emanen de teatres, llibreries, museus, sales de concerts i galeries d'aquest racó de Barcelona; i la batalla que lliuren des d'associacions del barri, petites i grans, són una bona manera de participació que ens permetrà estar a punt per a quan arribin els anhelats plans de recuperació de les administracions.

Aquest esforç de resistència no vol dir posar-se en guerra contra el turisme, que sens dubte ha transformat el nostre entorn, però que també aporta indiscutibles beneficis a la ciutat. No seria lògic ni possible. Malgrat això, com a director d'una sala de concerts, afortunadament conec el significat d'aforament complet. No hi cap ningú més. La saturació turística que patim algunes zones de la ciutat fa imprescindible que es redistribueixi l'ocupació i, així, permetre la convivència a tots els seus habitants.

Tornant a Napoleó i les seves turístiques legions que van recórrer l'Europa de principis del segle XIX: "La victòria pertany als més perseverants". Si és així, els que estimem la Rambla tenim la batalla guanyada. De constància no ens en falta.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@la_boqueria

El 3 de maig es presentarà al mercat *La Boqueria del Juanito*, un llibre que explica la seva història a través d'un recorregut pausat, en fotogrames, del seu creixement personal. Ha estat editat per Genco Editorial i es pot adquirir al Punt d'Informació i al web del mercat.

@PalauGuell

Dissabte 22 d'abril vam oferir la visita *Els documents secrets de Gaudí*, dins dels actes del #DiaMundialAutisme de l'associació @AprenemAutisme. Les famílies van poder seguir la visita a través dels continguts amb pictogrames! #Aprenemautisme

@Liceu_cat

Avui *La gata perduda* i els cors participants del Raval han rebut el reconeixement dels Premis Josep Anselm Clavé 2022, com a Millor espectacle – producció de cant coral, ex aequo amb *El cançoner popular contemporani*. Enhorabona!

@minvill

L'emblemàtic bar Brusi no tanca per culpa del turisme. No tanca per cap pressió immobiliària. Tanca perquè les administracions tracten i exigeixen igual a un negoci familiar que a una multinacional. I els petits no poden aguantar.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43220-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Tribuna

És la cultura, despistats!

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i de Nou Barris

Foto: Pexels

Setmanes abans de cada procés electoral, un es pregunta com pot ser que un àmbit tan determinant en la vida de les persones i en la construcció de les identitats col·lectives com la cultura tingui tan poca presència en els debats polítics. Un es pregunta com pot ser que la problemàtica dels grans equipaments culturals i artístics, el món del teatre, el cinema, la literatura i l'assaig, les arts visuals, la situació dels artistes, l'oci nocturn o les noves formulacions tecnològiques sorgides de la realitat augmentada, el videojoc o el metavers ocupin tan poc espai a les tertúlies. Un es pregunta com pot ser que bona part d'allò que ocupa el nostre temps lliure (que cada dia és més gran), que ens enriqueix i ens singularitza, allò que veiem a la televisió o el que llegim, el que vestim (o sigui, la moda) o el que comprem per fer més boniques o eficients les nostres cases o les nostres empreses (o sigui, el disseny) no formi part essencial del diàleg electoral.

Tots sabem que els ciutadans els preocupa més el problema de la neteja, la seguretat, la incertesa econòmica o la poca solvència de les institucions públiques. És normal i a mi em passa el mateix. Hi ha qüestions més urgents que una novetat cinematogràfica, una estrena teatral, l'edició d'un nou llibre o una exposició d'art contemporani. Aquestes coses passen cada dia, de vegades són complexes d'entendre i fins i tot cares per a les possibilitats de molta gent.

Tothom practica la cultura encara que el seu consum ordenat i formal estigui restringit a àmplies minories. És una de les seves moltes paradoxes. La practiquem als centres cívics, a les nostres associacions, als bars quan triem la beguda, als restaurants a l'hora de dinar, quan encenem el televisor o ens abonem a una plataforma de sèries i pel·lícules, quan cantem sols o en grup, quan llegim una novel·la, quan discutim de política amb el veí, quan decidim el lloc de vacances o quan ajudem els nens a fer els seus deures escolars.

A cadascun d'aquests escenaris hi ha una decisió, i totes juntes construeixen la nostra manera de ser i la nostra visió del món. La manera d'abordar els problemes

que més preocupen els ciutadans també és un escenari, i les decisions que prenem per solucionar-los són una qüestió cultural. Aquesta part quotidiana i vulgar (en el sentit de massiva) de la cultura que ens afecta a tots és tan òbvia com inapreciable, i per això la donem per suposada com el mateix fet de viure. Però, per poc que reflexionem, ens adonarem que és molt important, perquè constitueix la base sobre la qual es construeixen les regles de joc de la nostra societat. Per això el civisme és essencialment una qüestió cultural. Per això la política és un fet cultural.

Barcelona és una ciutat amb recursos suficients per donar un servei excel·lent en matèria de seguretat, neteja i ús i manteniment de l'espai públic i, tanmateix, aquestes qüestions estan entre les primeres preocupacions ciutadanes. Darrere del problema no hi ha únicament un conflicte de gestió, també hi ha un conflicte de comprensió, i per això la solució és un repte cultural.

La nostra vida cultural està configurada per infinitat de petites decisions que prenem cada dia, però cada cop seguim amb més passivitat les que prenen altres per nosaltres. Aquest és el preu que paguem a canvi de les extraordinàries prestacions que ens ofereix el món digital. Certament, és un món irreversible i ple de virtuts, però alhora un món que ens obliga a replantejar el nostre model educatiu i cultural.

El 1989, José Luis Cuerda va dirigir *Amanece que no es poco*, una al·legoria del paper de la cultura en un poblet on la Guàrdia Civil llegia Proust, les prostitutes s'elegien democràticament i els ciutadans naixien com a cebes al camp una vegada madurades. Encara no hi havia mòbils ni s'havia popularitzat internet i la cultura era la metàfora que explicava una Espanya en trànsit, tan virtuosa com esperpèntica. Avui encara ha d'arribar aquesta pel·lícula (per què no?) que ens permeti descobrir, sense caure en l'horror de tiris i troians, quin és el paper de la cultura digital en la construcció de les regles de joc que conformen la nostra nova societat. Tot va de regles de joc, i ara, en ple procés de reconstrucció, la cultura torna a ser determinant.

“

La manera d'abordar els problemes que més preocupen els ciutadans també és un escenari, i les decisions que prenem per solucionar-los són una qüestió cultural.

Per això el civisme és essencialment una qüestió cultural. Per això la política és un fet cultural

”

Flaixos

@teatrepoliorama: Poques coses molen més que tallar la Rambla i veure com aneu omplint la cua. #teatrepoliorama #poliorama #vinealpoliorama #teatre.

@AmicsdeLaRambla: Hem presentat al Districte de Ciutat Vella un informe amb les mancances de manteniment detectades al barri de la Mercè.

@btvnoticies: "Són emocions molt bones quan em pregunten pel Pinotxo. És un bar que no sé com l'hem fet, però existeix". Així parlava Joan Bayén del bar Pinotxo.

Jordi Mas és paradista de família i de vocació, i des de l'abril és el president de l'Associació de Comerciants del Mercat de la Boqueria. El seu gran objectiu és modernitzar-lo i recuperar la seva essència: el servei a la ciutadania.

Foto: Línia

“Hem de recuperar les botigues amb ADN barceloní a la Rambla”

Jordi Mas / President dels comerciants de la Boqueria

No s'ho han passat gairebé a la Boqueria durant les últimes setmanes. La mort sobtada de Juanito Bayén, del Bar Pinotxo, ha colpit la família dels comerciants i ha aigualit la festa que havia de suposar la renovació del paviment. En parlem amb el president dels comerciants de la Boqueria, Jordi Mas.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

El Mercat de la Boqueria és parada obligatòria per als grans cuiners. L'últim que hi hem vist és el José Andrés.

Sí, el primer que ha fet és anar a veure la parada on hi havia el Pinotxo. Ha sigut molt emotiu.

En una altra notícia en parlem més, sobre en Joan Bayén, però ara, digui'm, per què els grans cuiners passen per la Boqueria quan venen a Barcelona?

Per la seva història. Perquè el que no trobes a la Boqueria no ho trobes enlloc. I perquè els cuiners i sobretot els innovadors sempre han tingut com a referència aquest gran mercat. I això és cosa dels paradistes.

Els que en saben, vol dir?

Sí. Com que coneixen molt bé aquesta primera matèria, són els millors per assessorar els cuiners. I així neix una relació. De totes maneres, jo sempre dic que les ciutats s'han de conèixer pels mercats.

Potser per això alguns creuen que la Boqueria és per a turistes.

Sí. Avui mateix m'ho deia una persona. I li he contestat: Quan va ser l'última vegada que vas venir al mercat? Doncs bé, feia cinc anys que no venia. I en aquest temps han passat moltes coses.

És la percepció que hi ha.

Estem en tràmit de canviar-la. Ara fem activitats culturals al mercat perquè els barcelonins tinguin més motius per anar-hi. Per Sant Jordi hem tingut una taula de llibres gastronòmics, per exemple.

“No n'hi ha prou amb reduir les obres de la Rambla a quatre anys, això és la ruïna”

També estem obrint noves parades amb nous conceptes per ampliar l'oferta del mercat.

Una altra queixa recurrent és que sempre hi ha massa gent.

Sí tu ets un habitual de la Boqueria, ja saps a quina hora i a quins

llocs has d'anar. Passa com a Barcelona, que s'està convertint en un caos quant a la mobilitat. Però si saps triar els carrers menys transitats, arribes abans, oi?

Un bon motiu per anar al mercat és veure el nou paviment.

Doncs sí, està acabat d'estrenar i jo faig un balanç molt positiu de com s'han fet les obres. Patim molt per si hi hauria demores, perquè no era una obra fàcil, però els terminis s'han complert.

Això és bo per al negoci.

Nosaltres patim molt pel trànsit al mercat i les vendes. Tot i que hem hagut de tancar per torns durant cinc setmanes, el cert és que els caiaixos no se n'han ressentit tant com ens temíem. I el nou paviment era molt necessari.

Quin és el següent repte per modernitzar el mercat?

Queden molts passos a fer. El següent és dinamitzar les vint-i-una parades que tenim tancades ara mateix. Hem de donar-los vida. I llum! Perquè les que estan al cantó de la plaça de la Gardunya estan en una zona molt fosca.

En l'edició anterior de Línia La Rambla, Anna Benzal, florista de la Rambla, reivindicava un esforç per salvar la venda de flors al passeig.

Les floristes formen part del mercat de la Boqueria i de la història de la Rambla. Cal reivindicar-ho, perquè arreu del món veus molts espais amb flors. Donen llum i color, i això encara és més important aquí, que les floristes són al passeig.

Com veu vostè la remodelació de la Rambla?

Jo, personalment, no la veig. No m'imagino vuit anys d'obres. Ni tan sols els quatre que proposa Collboni. Perquè quatre anys d'obres són la ruïna de la Rambla. Penseu que les obres del pàrquing de la Boqueria van trigar cinc anys i es van carregar,

de totes totes, el consumidor de barri. Si no fos pel turisme, ja no tindríem la Boqueria, perquè la vam matar amb cinc anys d'obres. Aquesta és la gran por que tinc jo. Ara bé, la reforma cal fer-la, i cal anar més enllà de la transformació dels espais.

Què més cal transformar?

Necessitem comerç al màxim des de plaça Catalunya fins a Colom. Hem de recuperar la moda, les boutiques, botigues amb ADN barceloní. I això, avui, no hi és. Aquesta és la reforma que requereix la Rambla. La transformació de l'espai ha d'anar acompanyada del comerç per despertar la vida. I és molt necessària, perquè Ciutat Vella està molt desaproveitada. Espais com la Rambla i la plaça Reial han de lluir molt més.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

**AMICS
DE LA
RAMBLA**

WWW.AMICSDELARAMBLA.CAT

@AmicsdeLaRambla

@AmicsdeLaRambla

@amicsdelarambla

Gran homenatge pòstum al Juanito

» Joan Bayén, el propietari del mític Bar Pinotxo, va morir el passat 11 d'abril als 88 anys
 » Veïns, comerciants i amics del mercat i de la Rambla van participar en un comiat molt emotiu

MERCAT ▶ L'11 d'abril va passar a la història un dels mites vivents de la Boqueria. En Joan Bayén, Juanito per als amics, va morir als 88 anys i després de passar-ne 75 a la barra del Bar Pinotxo. De fet, encara es deixava veure per la parada fins fa poc mesos.

LA SEVA CANÇÓ PREFERIDA

Tot i que hi havia una vetlla i un funeral oficials, el Mercat de la Boqueria va ser l'espai triat per la majoria dels amics del Juanito per retre-li un homenatge. Primer a la històrica parada on hi havia el Bar Pinotxo, punt de trobada dels primers a assabentar-se'n. Després, a l'Espai Boqueria, on es va habilitar una sala de record amb una gran fotografia i 88 roses blanques.

Acabat el funeral, i abans de portar-lo fins al cementiri, el cotxe fúnebre encara va fer una parada a la Boqueria perquè desenes de persones reunides l'acomiadessin amb la que era la

seva cançó preferida, *Barcelona*, de Freddie Mercury i Montserrat Caballé.

La seva mort, però, no tanca la ferida del Bar Pinotxo. El bufet d'advocats Enrique Moreno ha divulgat, amb el permís de la família, un últim missatge de Bayén on denuncia "mal tracte" per part del seu nebot, que l'hauria fet fora del bar i s'hauria apropiat de la marca, segons els advocats. L'enfrontament pel destí de la parada seguirà als tribunals.

NOVA FIGURA AL MUSEU

Tanmateix, els homenatges encara no han acabat. El dia 3 de maig es presentarà la figura de Joan Bayén al Nou Museu de Cera de Barcelona, una obra encarregada fa sis mesos pel Mercat de la Boqueria a l'artista britànic Michael Wade. Bayén se sumará així a la sala 'Mestres de la Cuina', al costat de figures de la cuina catalana com Ferran Adrià, Carme Ruscalleda, Jordi Cruz o els germans Roca.

Un instant de l'últim homenatge dels amics a Joan Bayén, a la porta del Mercat de la Boqueria. Foto: Eli Don / ACN

AMBAIXADOR DEL MERCAT

Tot aquest amor i aquest respecte només s'entenen quan indaguem sobre el que ha significat la seva figura. "En Joan Bayén era l'ambaixador internacional", sentència Jordi Mas, president de l'Associació de Comerciants del Mercat de la Boqueria. "Era ell qui donava la benvinguda als visitants i va regalar la seva marca personal al mercat. Perquè vivia

per a la seva feina i la Boqueria era casa seva", continua Mas.

"És una trista notícia per a la Boqueria, per a la Rambla i per a Barcelona", lamenta Fermín Villar, president dels Amics de la Rambla. "Amb la seva alegria i els seus ulls sempre lluints, el Pinotxo se n'ha anat cap a aquella altra Rambla, on es trobarà il·lustres amics com el pastisser Antoni Escribà o el florista Miquel Pallés.

Trobarem a faltar els seus cigrons i els seus tallats 'al revés'. Però ell ens acompanyarà sempre, perquè ja ha nascut una altra llegenda de la Rambla", diu Villar.

MEDALLA D'OR

L'Ajuntament ja ha anunciat, també, que concedirà a Joan Bayén la medalla d'or de la ciutat de Barcelona, la màxima distinció de la capital catalana, a títol pòstum.

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

fnac
SEPHORA
New Store Concept
URBAN OUTFITTERS
havastrás
Amorino
LACOSTE
SIDESTEP

MAVANINA
SANTALINI
STARBUCKE
LEASOUP
Hi Cream
JIMMY LION
PASTICERIE

Una llarga llista de desperfectes

» Amics de La Rambla publica un informe exhaustiu sobre les mancances detectades al passeig
 » Denuncia defectes al paviment, falta d'atenció a l'arbrat, tolerància amb els grafitis i deixadesa

URBANISME ▶ En el seu informe anual sobre les mancances detectades al passeig, l'associació Amics de la Rambla denuncia que les obres fetes pel consistori en els darrers dos anys són "petits pegats" que no reverteixen la imatge de deixadesa. Reclamen actuacions "urgents" per poder "mantenir el passeig en l'estat que es mereix", tenint en compte que "la Rambla és la imatge més internacional de Barcelona i, actualment, continua presentant greus mancances de manteniment agreujades per l'ús intensiu", avisen des de l'entitat en un comunicat.

ELEMENTS OBSOLETES

Tot i que la tardor passada es van iniciar les obres de remodelació del passeig, veïns, comerciants i institucions consideren que "el tram de la Rambla Santa Mònica és molt petit i la resta del passeig necessita moltes actuacions". Amics de la Rambla exigeix la retirada d'elements "obsolets", que el Pla Especial de 2016 ja preveia retirar, la reparació d'altres elements deteriorats, com el pa-

viment del passeig central i les voreres laterals, i que es faci un manteniment "més intensiu" per evitar que es continuïn degradant. També demana que s'eliminin tots els grafitis de les parades de flors, així com les pintades que apareixen als senyals informatius. "Ara que s'està intensificant de nou l'ús del carrer, creiem que és un bon moment per fer totes les reparacions i manteniments que no s'han fet", afirmen.

L'informe desglossa una a una les mancances que es troben al llarg del passeig i els desperfectes a les voreres laterals, ben visibles davant del Palau Moja, al carrer Colom, davant de l'Arts Santa Mònica o del Palau de la Virreina. També n'han trobat allà on s'han eliminat senyals de trànsit, deixant pegats molt evidents al paviment.

Altres elements que requereixen atenció són les tapes metàl·liques de serveis en mal estat, les fonts Wallace i de Canaletes i elements monumentals com el Premi FAD a la Rambla Antifaç Brossa, el Mosaic Miró o el monument a Pitarra, que està ple de

Dos exemples de les mancances de la Rambla: desperfectes al paviment i grafitis. Fotos: Amics de la Rambla

pintades. Finalment, l'estat de l'arbrat i alguns escocells també requereixen l'atenció de Parcs i Jardins, segons els Amics de la Rambla.

MANCANCES A LA MERCÈ

En paral·lel, l'associació ha presentat un altre informe que denuncia el mal estat dels carrers Ample, Josep Alsina Clavé, de la Mercè, Passeig Colom i de les places de la Mercè i Medinaceli. En aquest cas, es destaca la

imatge de "deixadesa" que deixa la presència descontrolada de cables de serveis (fibra, telèfon i llum) a les façanes dels edificis de tot el barri, així com les pintades a les persianes dels comerços i al mobiliari urbà.

La brutícia, acumulada al voltant dels contenidors i papereres, també és un problema preocupant. Com la il·luminació, que resulta "insuficient" a tot el barri de la Mercè. Al document es fa patent una falta de mante-

niment del paviment dels carrers, amb clots i desnivellaments a nombrosos llocs.

Pel que fa a la plaça de la Mercè, els veïns i comerciants demanen retirar les taules i les cadires col·locades pel Districte de Ciutat Vella perquè sovint originen actes incívics relacionats amb el consum de begudes alcohòliques i botellades. A la plaça Medinaceli, per la seva banda, demanen reparar el paviment enfonsat en diversos punts.

Dilluns 8 de maig a les 18:00h

Conversa amb

Anna Grau

Candidata de Ciutadans a Barcelona

La ciutat metropolitana: progrés i futur

Hi haurà torn obert de preguntes

Organitza:

La Casa dels Barris

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Comerciants i empreses salven les rajoles històriques

PATRIMONI ▶ El Districte de Ciutat Vella ha accedit finalment a conservar alguns dels panots històrics de la Rambla i a reparar-los entre els interessats. El 28 de març es va fer l'entrega simbòlica d'un parell de peces en un acte al Museu de Cera. Hi van ser presents el regidor de Ciutat Vella, Jordi Rabassa, el president d'Amics de La Rambla, Fermín Villar, i el director del museu, Àngel Díaz.

L'acte també va comptar amb la presència dels establiments que s'han interessat per conservar aquest patrimoni: Art Escudellers, el bar Núria, la Cava Universal, la Farmàcia La Rambla Barcelona, l'Hotel Arc La Rambla, l'Hotel España, Laguarda Joiers, el McDonald's de La Rambla, el Museu de Cera de Barcelona, Nomar, el Restaurant Moka, el Tablao Flamenco Cordobés i Vapiano Rambla.

L'actual paviment de la Rambla data de 1968 i està format per peces de terratzo de la casa Escofet. El disseny és d'Adolf Florensa, amb la col·laboració de Jordi Ros, dissenyador industrial d'Escofet. Cada rajola està decorada amb un motiu de línies ondulants que es va repetint per representar una alternança de

Una imatge de l'entrega dels primers panots. Foto: Amics de La Rambla

franges de color vermell i blanc a manera d'onades.

ESSÈNCIA DE LA RAMBLA

Per a Àngel Díaz, director del Museu de Cera, "les rajoles són un símbol mundialment reconegut", però hi ha molt més: "Des que era petit passejava amb el meu pare pel passeig, i les onades estaven sempre presents. Formen part del meu imaginari i de molts dels bons records de la meua infantesa", confessa. Aquest és un bon exemple de per què algunes per-

sones i entitats volen conservar-les.

Un altre és Victor Márquez, director de l'Hotel Arc La Rambla: "He volgut conservar unes rajoles perquè formen part de la meua experiència després de catorze anys treballant a la Rambla, però també perquè les recordo de quan era jove i tornava a casa amb els amics pel passeig". Márquez, a més, ja té clar on les col·locarà: "Les emmarcarem i les penjaré a recepció. Mai no ens hem d'oblidar de la història de la Rambla".

L'Arts Santa Mònica busca una vintena d'artistes

ART ▶ El Centre d'Arts Santa Mònica concedirà 21 beques a creadors amb propostes adreçades a la recerca i experimentació en mediació artística. Els artistes seleccionats estaran en residència al Santa Mònica durant onze mesos. El termini per presentar-se les candidatures finalitza l'11 de maig.

LES MÒNIQUES

L'Arts Santa Mònica és un espai dedicat a impulsar activament la creació contemporània i la d'enguany és la tercera edició del programa de beques conegut com Les Mòniques, dissenyat amb l'objectiu de generar diferents formes de retorn social cap a la ciutadania i d'un art que promogui l'horitzontalitat i el pensament col·lectiu.

Les Mòniques estan estructurades en set tipologies segons l'àmbit seleccionat. Es convoquen beques per a mediació participativa, espacial, digital, en educació i gastronomia i en comunicació i editorial.

ARTISTES RESIDENTS

Les residències artístiques s'entenen com a estades temporals d'onze mesos, de l'1 de setembre de 2023 al 31 de juliol de 2024, al Santa Mònica. Durant aquest temps, els residents engeguen i participen en processos de recerca que s'acaben materialitzant en diversos prototips de dispositius de mediació artística. El model implica una experiència de treball en un espai compartit per propiciar l'intercanvi de coneixement entre els participants.

La creació col·lectiva és un dels reptes del centre. Foto: Utopia Rambles

Conversa amb Ada Colau

» L'Espai Línia acollirà el 3 de maig a les 19:00h una conferència de l'alcaldeessa de Barcelona
 » L'acte s'emmarca en el cicle *La ciutat metropolitana: progrés i futur* que organitza el Línia

L'àrea metropolitana barcelonina és una realitat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el diari metropolità *Línia* vol fer-la visible, a més de contribuir a enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

És per això que, sumant esforços amb l'Espai Línia, el diari del Grup Comunicació 21 impulsa un cicle de conferències que, amb el títol de *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, pretén ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable.

És en aquest context que s'emmarca la conversa amb l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, que tindrà lloc el 3 de maig a les 19:00h a l'Espai Línia (**carrer Girona 52, Barcelona**). L'entrada és lliure i oberta a qualsevol persona que estigui interessada en el debat metropolità, i hi haurà torn de preguntes al final. La conferència serà en format conversa amb el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, i versarà sobre els principals reptes que

afronta el territori, vistos, en aquest cas, des de la identitat local de Barcelona, però amb el prisma global del territori.

El cicle de conferències ha portat al centre de Barcelona l'alcaldeessa de Sant Adrià, Filo Cañete; la d'Esplugues, Pilar Díaz; l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler; l'alcaldeessa de Sant Boi, Lluïsa Moret, i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, a més del fins fa poc primer tinent d'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, del candidat d'ERC a Barcelona, Ernest Maragall, i del candidat d'ERC a Santa Coloma, Gabriel Rufián. També han passat per l'Espai Línia l'alcaldeessa de Santa Coloma, Núria Parlon; el delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, Pere Navarro; el sisè tinent d'alcalde de Barcelona, Jordi Martí Grau; l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz; l'alcaldeessa de l'Hospitalet i presidenta de la Diputació de Barcelona, Núria Marín; el candidat de Junts a Barcelona, Xavier Trias, i l'alcaldeessa de Gavà, Gemma Badia.

L'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau, en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

5 RAONS PER NO ESTUDIAR A L'ESCOLA MASSANA:

1. NO ÉS CAP LLOC COMÚ.
ÉS AL RAVAL.
2. NO BUSQUEM COMPLAURE.
APRENEM AMB TU.
3. T'HI EMBRUTARÀS LES MANS.
T'HI TRENCARÀS EL CAP.
4. NO FEM "GRADUATIONS".
CELEBREM.
5. BARREGEM ARTS I DISSENY.
AIXÍ ÉS BARCELONA.

ESCOLA MASSANA. CENTRE D'ART I DISSENY.

GRAU UNIVERSITARI, POSTGRAUS, CICLES FORMATIUS, BATXILLERAT I MONOGRÀFICS ARTÍSTICS

Agenda

Flamenc | Cicle de grans intèrprets al Tablao

Després del cicle dedicat als joves talents, el Tablao Flamenco Cordobés enceta un nou cicle d'actuacions diàries dedicat als grans intèrprets del flamenc d'arreu de l'Estat.

Andreu Rifé revela els seus secrets a 'Confessions d'un artista'

📍 Teatre Romea

🕒 Fins al 13 de maig

El músic i actor Andreu Rifé confessa els seus secrets i "delictes" artístics en un espectacle barrejat de veritat i de ficció, de confessió i d'interpretació. Com que no sabem les proporcions de cada ingredient, no hi ha cap altre remei que creure's la seva història.

Rifé promet als espectadors grans revelacions, les que un artista mai no faria en una entrevista a premsa, ràdio o televisió per por de ser considerat un mal artista.

Tota l'estona sobrevola sobre la confessió el fantasma de la manca d'originalitat, de la còpia. Què hi ha realment de Rifé en les seves obres? Tot és seu o bé ha manllevat paraules o melodies d'altres artistes? I si els anys passats grapejant material d'altres músics han fet que la seva obra artística sigui un conglomerat d'idees d'altres? Una confessió que promet trepitjar ulls de poll, sobretot els del mateix Rifé.

Hospital, 51

Música i Llums

📍 Basílica de Santa Maria del Pi

🕒 26/04/2023 - 20:00 h

El Cor Francesc Valls interpreta 'Victòria: Rèquiem' del gran polifonista castellà Tomás Luis de Victoria per tancar el cicle Festival Llums d'Antiga, que ha portat música medieval a escenaris igual de medievals, com la basílica de Santa Maria del Pi, que acull aquesta última gran cita. Entrades a www.auditori.cat.

Plaça del Pi, 7

Son de la Rambla

📍 Harlem Jazz Club

🕒 29/04/2023 - 21:30 h

Torna al club un dels clàssics, el septet Son de la Rambla, amb el sabor més genuí de la música tradicional que interpreten amb gran fidelitat des que l'any 2022 van emprendre un viatge a Santiago de Cuba per beure de la font original. Un recorregut per la guaracha, el bolero, el chachachá o el changüí.

Comtessa de Sobradriel, 8

Hijos del rock & roll

📍 Teatre Poliorama

🕒 30/04/2023 - 12:00 h

Tots els fills del rock & roll, segons la definició del mític Miguel Ríos, tenen una cita al Poliorama en un concert pensat perquè pares i mares, i algun avi, fins i tot, comparteixin la seva passió amb la família pels temes clàssics del mateix Ríos, Extremoduro, Barricada, Rosendo, Platero y tú i tants altres.

La Rambla, 115

Aladí i la princesa Jazz

📍 Sala Ars Teatre BCN

🕒 Fins al 30 d'abril - 11:00 h

Una nova versió del clàssic de les *Mil i una nits*. Ara, Aladí és un noi d'un país oriental que es guanya la vida fent malabars al carrer. Un dia coneix la princesa Jazz i s'enamora d'ella, però com que no és un príncep no té cap possibilitat. A no ser que s'endinsi en la cova de les mil meravelles per fer-se ric de la nit al dia...

Jonqueres, 15

La Nit de Sant Joan

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 Fins al 30 d'abril - 11:00 h

Un espectacle de dansa i música ple de força, energia i vitalitat dissenyat per connectar amb el públic més jove. A partir de les *Soirées de Barcelone* de Robert Gerhard, Ventura Gassol i la Companyia Antonio Ruz han creat una coreografia d'elements que ens connecten amb les nostres tradicions.

La Rambla, 51-59

Mimi i la girafa blava

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 03/05/2023 - 17:30 h

Sessió de contes a la biblioteca. Narració del conte *Mimi i la girafa blava* amb titelles, per animar els infants a implicar-se en la història, parlar sobre la discapacitat i fomentar l'expressió dels seus sentiments i les seves vivències, per intentar transmetre valors. Recomanat per a infants de més de tres anys.

La Rambla, 30-32

Joguines seductores

📍 Museu de l'Eròtica

🕒 4 i 11/05/2023 - 20:00 h

Continua el cicle de tallers eròtics al museu, amb la finalitat de divulgar continguts i contribuir a la felicitat dels visitants, sobretot a la sexual. El maig, Sígrid Cervera, la sexòloga de referència de l'espai, us il·lustrarà sobre 'L'Art de la seducció', el 4 de maig, i 'L'Art de les joguines eròtiques', el dia 11.

La Rambla, 96 bis

L'arxiu de Jordi Pol

📍 Arxiu Fotogràfic de Barcelona

🕒 Fins al 4 de maig

Jordi Pol és un fotògraf autodidacte que en els anys 70 i 80 es va dedicar a fotografiar la ciutat amb un estil que ens remet a la fotografia de "l'instant decisiu". Fins al 4 de maig, l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona mostra un recorregut per la història de la ciutat a través de tots aquests instants retratats.

Plaça Pons i Clerch, 2, planta 2a

Retrat 'rupestre' urbà

📍 Agrupació Fotogràfica Catalunya

🕒 Fins al 19 de maig

Pere Graupera mostra les seves fotografies de pintures efímeres en un context de màxima llibertat. L'artista construeix els seus retrats urbans amb vessants diversos, com diverses són les expressions humanes de l'art. Murs, parets, persianes, mobiliari urbà... Qualsevol superfície és vàlida si acceptem que l'art també és efímer.

Duc, 14

Últimes utopies

📍 Arts Santa Mònica

🕒 Fins al 21 de maig

Arriba el moment de veure acabada aquesta gran obra col·lectiva que ha sigut Utopia Rambles. Un cop sumades les aportacions dels 44 artistes que hi han participat, és el moment per trobar les conclusions a la pregunta sobre quina és l'essència del caràcter de la Rambla, ara que ha acabat, per fi, el procés de cocreació.

La Rambla, 7

Luz Casal

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 24/05/2023 - 21:00 h

Luz Casal no només ha sabut mantenir-se, sinó que ha sabut transformar-se sense perdre l'essència, que és el que més valoren els seus seguidors. Per la seva trajectòria, els seus grans èxits i el seu caràcter és una de les veus femenines més importants i representatives de la música espanyola.

La Rambla, 51-59

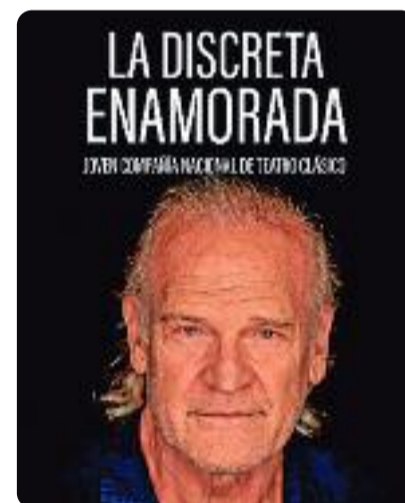
Discreta enamorada

📍 Teatre Romea

🕒 Fins al 4 de juny

Si creieu que la comèdia amorosa d'embolics era una cosa moderna, aneu errats. Perquè un dels punts culminants del gènere va arribar el 1604, quan Lope de Vega va publicar *La discreta enamorada*. Lluís Homar la recupera ara amb un elenc format per la Jove Companyia Nacional de Teatre Clàssic.

Hospital, 51

Un espectacle de mentalisme inèdit amb Pablo Raijenstein

📍 Museu de Cera

🕒 25 i 26/05/2023 - 21:00 h

Pablo Raijenstein, un dels mentalistes més reputats en el mercat europeu, torna al Museu de Cera de Barcelona amb un espectacle inèdit. Ja hi va ser l'any passat i va deixar un record molt satisfactori i molt intrigant entre els grans aficionats a la màgia més misteriosa, la que es practica amb la ment.

Raijenstein no és un mentalista qualsevol. A banda dels seus coneixements especialitzats en tècniques com la hipnosi col·lectiva o la persuasió, la seva experiència en altres arts, com ara el circ o el drama, li permet construir espectacles molt originals i treballats, sobretot si compta amb escenaris tan apropiats per al

misteri i la màgia com pot ser-ho el Museu de Cera de Barcelona.

El show és un recorregut a les fosques per les instal·lacions renovades del museu, al llarg del qual Raijenstein ofereix una nova forma d'experimentació i comunicació amb la màgia tot indagant en alguns dels enigmes i fenòmens més estranys que presenta la col·lecció de figures de cera. Un espectacle mai vist a Barcelona on ens ofereix una nova mirada sobre aquestes escultures i el seu misteri, i en el qual els assistents experimentaran en primera persona els efectes del mentalisme.

Passatge de la Banca, 7

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Contra la depressió, més espais verds

Foto: Blanca Blay / ACN

 SALUT MENTAL

La ubicació de noves zones verdes a les ciutats no només contribueix a la salut física dels ciutadans, sinó també a la psicològica. És una creença més o menys establerta i ratificada per un estudi de l'Institut de Salut Global de Barcelona que determina que els espais verds comporten una "reducció considerable" en els problemes de salut mental.

L'estudi, basat en l'execució del pla dels Eixos Verds de l'Ajuntament de Barcelona, que pretén transformar un de cada dos carrers en corredors verds, estima que l'increment de la superfície verda a la ciutat permetria prevenir cada any un 14% dels trastorns de salut mental, reduir un 13% les visites mèdiques i l'ús d'antidepressius i encara reduir un 8% el consum de tranquil·litzants i ansiolítics. A banda dels efectes per a la salut dels ciutadans, tot això permetria estalviar entorn de 45 milions d'euros anuals en despeses directes i indirectes de salut mental.

Normalment, s'atribueix als espais verds la seva contribució en la mitigació de la contaminació atmosfèrica, però la ciència ha demostrat que també mitiguen el soroll i la calor, redueixen l'estrès i estimulen la interacció social.

Les claus

PREVENCIÓ

Incrementant la superfície verda a Barcelona es podrien prevenir el 14% de casos de mala salut mental

MEDICACIÓ

Una presència més gran d'espais verds reduiria les visites a especialistes i el consum de tranquil·litzants i ansiolítics

COLLSEROLA

Només l'11% de Barcelona està ocupat ara mateix per espai verd, i Collserola aglutina el 60% de l'espai verd municipal

SUPERFÍCIE

Per complir la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut caldria arribar al 25% de superfície verda a Barcelona

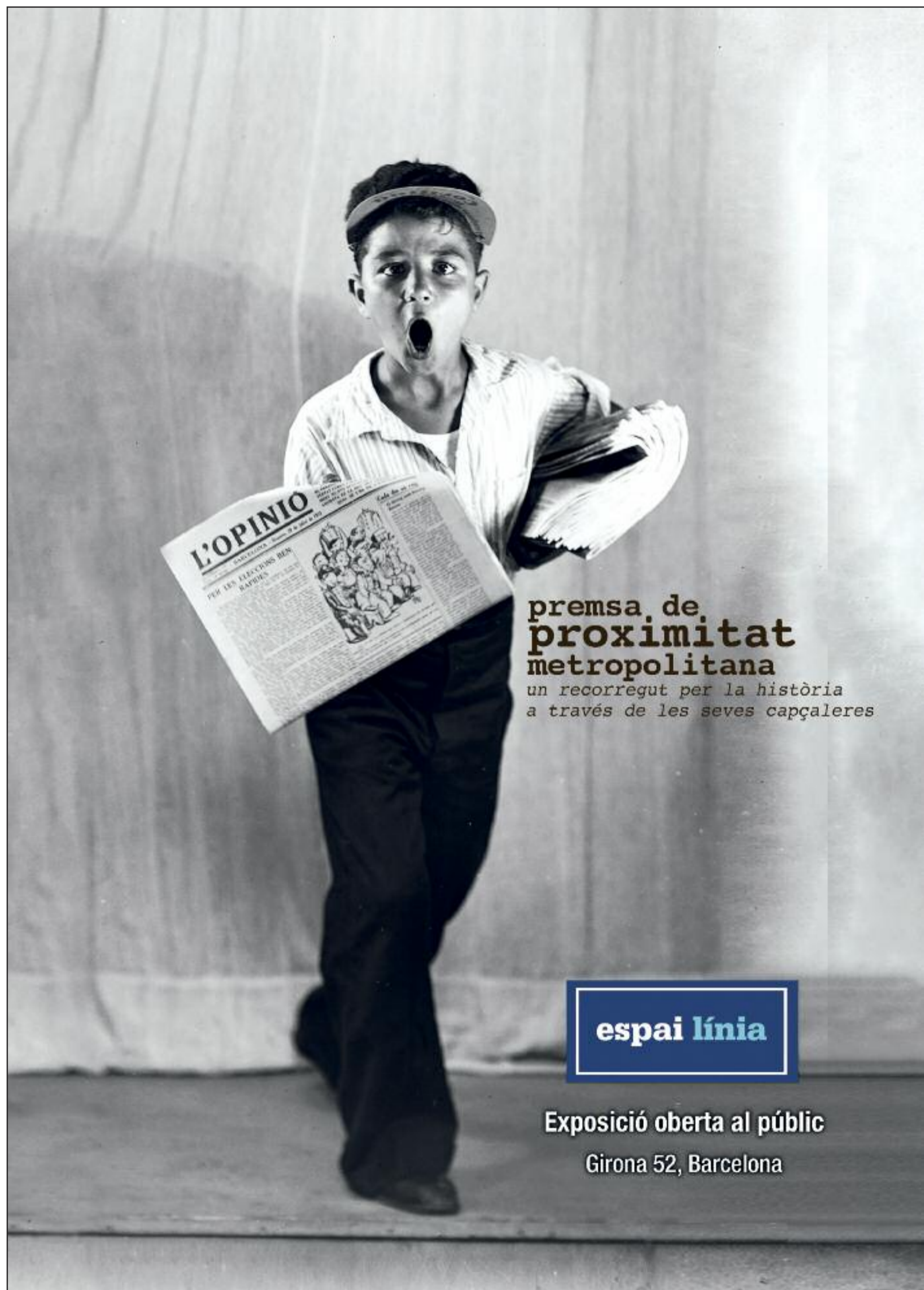
Foto: Freepik

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

 BANC DELS ALIMENTS
línia la Rambla

Col·labora
bancdelsaliments.org

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

Madel

I trobada de pàdel benèfic

Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de

Organitza **FUNDACIÓN MARCET**
Instal·lació **MEILAND**

06/05/2023
De 9h a 18h

- Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat
- Data final d'inscripció: 23/04/2023
- Mètode d'inscripció:
Welcome pack saludable

COORDINADORA
D'ENTITATS
D'HORTA

línia
el diari
metropolità

UNO PADEL

El Districte ha anunciat que retirarà a una trentena d'establiments la llicència de terrassa per incompliments constants. La majoria dels casos són expedients per haver posat més taules i cadires que les que permetia la llicència o per entorpir el pas.

L'històric bar Brusi del Gòtic abaixa la persiana per sempre

RESTAURACIÓ ▶ El Gòtic ha perdut un dels seus locals més emblemàtics que encara quedaven al barri. Es tracta de l'històric bar Brusi, que va tancar definitivament la persiana el passat 17 d'abril. El local, molt conegut per la cuina casolana que ha ofert sempre, ha plegat després de més de mig segle en funcionament.

En declaracions a *VilaWeb*, la propietària del local, la Montserrat Sabadell, i el seu fill, en Josep Sans, explicaven que tenen diversos motius per tancar, però el principal ha estat "la dificultat d'adaptació a les normatives sanitàries". I és que aquestes normes impliquen una major dedicació de temps i inversió per a un local que no té tants recursos. "Ens demanen que fem les truites, les refredem i les tornem a escalfar per servir, però la gràcia d'aquest local és la immediatesa", explicava Sans.

El tancament d'aquest establiment tan emblemàtic ha provocat moltes reaccions de personalitats conegudes a les xar-

La Montserrat Sabadell a la cuina del Brusi. Foto: Twitter (@BarnaCentre)

xes, com per exemple la de l'ex-president Puigdemont. Però també la de partits polítics, entitats i clients habituals del Brusi que han volgut enviar els darrers missatges d'acomiadament al local agraïnt la seva feina i lamentant el seu tancament.

Barna Centre, l'associació de comerciants del Gòtic, va

publicar a Twitter una imatge de la Montserrat fent memòria de la trajectòria del Brusi amb retalls de diaris. El missatge deia que la trobaran a faltar i insistien a dir que "el Brusi era un dels establiments únics del barri" i part d'un model comercial que lamenten que pateixi una nova pèrdua.

La llibreria Fahrenheit 451 estrena nou local

CULTURA ▶ La llibreria Fahrenheit 451 enceta una nova vida després de dos anys i mig d'inactivitat en un petit local de 60 metres quadrats de la Barceloneta que, abans, havia allotjat la llibreria Negra i Criminal del desaparegut Paco Camarasa. El 21 d'abril, a les portes de Sant Jordi, els dos llibreters que la regenten, Sergio Lledó i Azra Ibrahimovic, van aixecar la persiana del seu nou establiment al barri del Born.

El nou local és més gran, més versàtil i més cèntric. "És un trasllat, sí, però també és una

nova aventura que va més enllà dels llibres i esdevé un projecte cultural més gran", explica el copropietari de la llibreria a l'ACN, Sergio Lledó.

I és que els 200 metres de la nova llibreria permetran oferir llibres, vinils, tenir clubs de lectura, una zona per a tallers i una cafeteria. Tot plegat, tancant un cercle que va començar a Sitges quan la Fahrenheit 451 havia estat un 'book-truck' mòbil on despatxaven llibres i cafès.

Amb tot, Lledó explica que continuaran ampliant l'oferta editorial "independent".

Els llibreters, poc abans de l'estrena. Foto: Pau Cortina/ACN

El debat dels 'números dos' de Barcelona

Dimecres 10 de maig a les 18:30h

YouTube - En directe per streaming a través del canal de YouTube de l'Espai Línia

Organitza:

La Casa
dels Barris

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Elisenda
Alamany
(ERC)

Jordi
Martí Grau
(Barcelona En Comú)

Maria Eugènia
Gay
(PSC)

Neus
Munté
(Trias per Barcelona)

BCN X 10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Torna l'espectacle dels Castellans de Gràcia

GRÀCIA | Amb la primavera tornen els castells. I la colla dels Castellans de la Vila de Gràcia torna amb més força que mai. És una de les més emblemàtiques de Barcelona i també una de les més espectaculars si ens fixem en la munió de fidels seguidors que arrossega. "Hi ha molta gent que ens va seguint diada rere guiada", explica la presidenta de la colla, Montse Igualada. "Si necessitem gent per a la pinya, podem comptar amb ells. Sabem que aquell dia hi seran per ajudar-nos", afegeix. Per a ella, "els castells són una expressió de la nostra cultura que s'ha convertit en un espectacle".

LES CITES IMPRESCINDIBLES

La Diada Castellera de la Salut és la segona gran cita, el 6 de maig a les 18 h a la plaça de la Natura, al Park Güell, emmarcada en

"Els castells són una expressió cultural que s'ha convertit en un espectacle"

la mostra d'entitats veïnals del barri de la Salut. Precisament aquesta és una de les característiques més marcades de la colla, la seva vinculació amb el territori. Ho confirma la presidenta: "Som a Gràcia, que és una vila molt rica culturalment i també pel que fa a associacionisme i cultura popular,

Foto: Arxiu Castellans de la Vila de Gràcia

i per això ens sumem a qualsevol de les activitats que es plantegen a la vila. Si podem ser-hi, hi anem per fer molt soroll". A la Salut els acompanyaran els Matossers de Molins de Rei i els Sagals d'Osona.

La següent gran cita de la temporada commemora la trajectòria de la colla. És la Diada Castellera del XXVI Aniversari dels Castellans de la Vila de Gràcia, un gran esdeveniment on participaran els Nens del Vendrell, la Colla Jove Xiquets de Tarragona i els Capgrossos de Mataró. Tindrà

lloc el 21 de maig a les 12 h a la plaça de la Vila de Gràcia.

El juliol arribarà la Diada Castellera de la Festa Major del Camp d'en Grassot, el dia 2 a les 12 h, a la cruïlla entre els carrers Indústria i Grassot. També hi participaran els Castellans del Poble-sec i els Castellans de Lleida.

L'última gran cita d'enguany serà la Diada dels Castellans de la Vila de Gràcia, el 5 de novembre a les 12 h a la plaça de la Vila. Un gran final de festa on els graciencs estaran acom-

panyats pels Minyons de Terrassa, els Castellans de Sabadell i els Castellans de Barcelona.

A la pàgina web www.cvg.cat hi trobareu tota l'actualitat sobre la colla i podreu apuntar-vos a alguna de les seves activitats, com, per exemple, els cursos gratuïts que organitza perquè la mainada descobreixi el món dels castells.

Els castells formen part del programa BCN x 10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Els grans referents del Modernisme tindran parada a la Fira Modernista i del Comerç

Foto cedida

EIXAMPLE | Del 19 al 21 de maig, l'Eixample acollirà una nova edició de la Fira Modernista i del Comerç de Barcelona, una gran festa d'època organitzada per Coreixample, conjuntament amb l'Institut de Paisatge Urbà i amb la col·laboració de Turisme de Barcelona. Aquesta edició canviarà excepcionalment d'ubicació, a causa de les obres de la superilla al carrer Girona, i se celebrarà al carrer Bruc, entre l'avinguda Diagonal i el carrer Consell de Cent. L'eix central serà l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner amb motiu de la celebració de l'Any Domènech, en commemoració dels cent anys de la seva mort.

COMERÇ DE PROXIMITAT I PARADES MODERNISTES

La fira arriba amb nombroses novetats, com un espectacle de teatre i dansa produït per a l'ocasió, l'exposició permanent del Genoveva, un vehicle de principis del segle XX, o les parades modernistes d'arreu. A més, hi haurà moltes activitats familiars, com ara la rua de cotxes antics, les desfilades d'època o el trenet de vapor, així com un

gran escenari a la zona de restauració on hi haurà exhibicions i música en viu.

Com és habitual, la fira disposarà de les parades d'artisans i de les del comerç de proximitat i professionals del barri associats a Coreixample, on també es faran tallers i activitats. Però enguany cal destacar la participació d'institucions molt vinculades amb el Modernisme que també hi tindran parada o estan convidades a tenir-la. Són la Ruta del Modernisme de Barcelona, la Ruta Europea del Modernisme, la Casa Elizalde, la Torre Bellesguard, la Diputació de Barcelona i el Palau Güell, els museus de Cerdanyola del Vallès, Cardedeu o la Casa Botines de León, el Centre d'Estudis Lluís Domènech i Montaner, Cementiris de Barcelona, Modernisme al Maresme, el Consorci de Turisme del Baix Llobregat i Colònia Güell, la Casa Navàs de Reus o les ciutats de Terrassa, Alcoi, Teruel, Ferrol, Melilla, Riga i Timisoara.

La fira és una de les activitats del programa BCN x 10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

Collserola floreix i fa florir les persones

SARRIÀ-SANT GERVASI | La Serra de Collserola no és només un pulmó verd. També és un espai ple de biodiversitat i la millor escola de natura possible per als barcelonins i barcelonines. I *Collserola floreix*, la jornada de fauna i flora a Can Calopa, n'és un bon exemple. La cita és el 20 de maig, des de les onze del matí fins a les sis de la tarda. L'activitat té un cost de 15 euros per adult i de 5 euros per infant (d'entre 3 i 12 anys). Els menors de 3 anys poden fer-la gratuïtament.

UN PROJECTE AGRARI MOLT SOCIAL

Can Calopa és una masia del segle XVI rehabilitada i ubicada en una zona de protecció de biodiversitat tant de flora com de fauna. Històricament, a la primavera es feia una festa i s'obrien les instal·lacions als ciutadans, però ara, segons Dolors Llonch, la directora de Can Calopa, la proposta és més agosarada. "Volem que la gent conegui tota la diversitat de flora i fauna que hi ha a la zona", afirma.

Després dels tallers educatius, els visitants pujaran a la masia per fer un tast del vi que es fa a Can Calopa i podran quedar-se a un dinar popular amb productes de la mateixa explo-

tació. I després de dinar, festa grossa amb un espectacle familiar.

Una altra cosa molt interessant per descobrir durant la jornada és el projecte social de l'Associació l'Olivera a Can Calopa. I és que l'equip que planta i cuida les vinyes o les oliveres de l'explotació està format per persones amb diversitat funcional que viuen i treballen a la

"Volem que la gent conegui la diversitat de flora i fauna que hi ha a Collserola"

finca, i també en formen part menors estrangers no acompanyats. És per això que Llonch considera que Can Calopa no només "ha recuperat cultura i patrimoni, vinya o gastronomia", sinó que "també recupera persones".

Aquesta jornada és una de les activitats del programa *BCN X 10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Foto cedida

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.
Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

BCN X 10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Deixa't enamorar per la Feria de Abril

Foto: Maria Asmarat / ACN

SANT MARTÍ | El Parc del Fòrum acull una nova edició, la cinquantesima, de la Feria de Abril de Catalunya entre el 21 d'abril i l'1 de maig. Organitzada per la Federació d'Entitats Culturals Andalusos de Catalunya amb l'objectiu d'apropar la seva cultura a la ciutadania, l'esdeveniment s'ha convertit en un punt de trobada i germanor.

Un centenar de casetes d'entitats de caràcter social i cultural, zones de restauració, espais comercials, atraccions i actuacions artístiques ocuparan els 87.000 metres quadrats dedicats a la fira.

MÉS D'UN CENTENAR D'ATRACCIONS
La inauguració, amb l'encesa del Pòrtic

d'Entrada, té lloc el 21 d'abril. Com cada any, hi ha tres espais diferenciats: el Reial, on hi ha les casetes de les entitats; l'Auditori petit, que fa de punt d'unió; i les atraccions, més d'un centenar, agrupades sota el nom de *Carrer de l'Infern*. La fira aposta enguany per la sostenibilitat, amb gots i plats reutilitzables, així com una im-

plicació més gran en el tractament dels residus o la recollida selectiva.

FESTA AMB CONSCIÈNCIA

A banda del compromís amb la sostenibilitat, la fira també s'ha compromès amb diverses causes socials. En col·laboració amb l'Associació Síndrome d'Asperger i la Federació Espectre Autista-Asperger, durant unes hores les atraccions no emetran

**Un centenar de casetes,
restauració, comerç i
més de cent atraccions
al 'Carrer de l'Infern'**

música ni sirenes, com a mesura de sensibilització cap a les persones amb autisme.

El col·lectiu LGTBIQ+ també compta amb un estand informatiu i l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs ofereix als assistents informació i assessorament sobre violència de gènere mitjançant un punt lila ubicat a dins del recinte.

La Feria de Abril de Catalunya se celebra anualment des de l'any 1971 i durant aquest temps no sempre s'ha fet a la capital catalana. Castelldefels, Barberà del Vallès i Santa Coloma de Gramenet han acollit l'esdeveniment en diverses etapes. Des de l'any 1995 la fira se celebra al Parc del Fòrum. ■

Un recorregut per la influència del color negre en la moda: del dol a la seducció

SARRIÀ-SANT GERVASI | La Fundació Rocamora acull, fins al 30 d'abril, l'exposició *El negre, del dol a la seducció*, una panoràmica estètica i social de la utilització del negre en la indumentària femenina. Un recorregut centrat en l'ús i les simbologies del negre en els vestits que mostra com aquest color ha evolucionat des del dol fins a l'erotisme, passant per la discreció i la gala, a través de la feina de creadors barcelonins des del segle XX fins a l'actualitat. L'entrada general costa 5 euros i l'entrada d'estudiants, 3 euros.

DISSENYADORS I VESTITS HISTÒRICS
S'hi poden veure dissenys de professionals de referència com Balenciaga, Pedro Rodríguez, Pertegaz, YSL, McQueen, Galliano o Lagerfeld, entre altres, que pertanyen al fons de la Col·lecció Antoni de Montpalau,

una de les més rellevants de l'Estat espanyol, que els ha cedit temporalment per ser exposats a la Fundació Rocamora.

**S'hi poden veure vestits
de Pertegaz, Galliano,
Balenciaga, Lagerfeld
o Pedro Rodríguez**

L'exposició és la primera activitat del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona amb l'objectiu de donar suport a projectes culturals arrelats als barris i mostrar la riquesa i la diversitat de la ciutat. ■

Foto: Fund. A. de Montpalau / Jordi Casamartina

Anna Grau
Candidata a la alcaldía de Barcelona

Por ti. Por Barcelona.

Una Barcelona

más segura, más libre

- **Incrementaremos en 100 Millones de Euros** la partida de seguridad ciudadana.
- **Vecinos dentro, okupas fuera.** Okupar es delito, tolerancia cero contra las okupaciones.
- **1500 agentes de Guàrdia Urbana más** para reforzar la seguridad ciudadana.

Una Barcelona

para las personas

- **Revertiremos el Urbanismo Táctico de Colau y Collboni.**
- **Acabaremos con la suciedad y el abandono** de calles, parques y jardines
- **El dinero al servicio de las personas.** Pondremos fin a las subvenciones a chiringuitos políticos afines al Colauismo.

Una Barcelona

con menos impuestos

- **Reduciremos el IBI un 15%.**
- **Eliminaremos la tasa de residuos municipal** y te abaratará el recibo del agua.
- **Bonificaremos impuestos a los inversores** para recuperar Barcelona.
- Crearemos la **Concejalía de Autónomos** para dar apoyo e impulsar sus proyectos.

Una Barcelona

para los tuyos

- Daremos **1500€ por hijo** para fomentar la natalidad.
- **Crearemos una Concejalía de Mayores** que de servicio exclusivo y **ayude a nuestros mayores.**
- **Metro abierto las 24 horas** durante todo el fin de semana.

El conjunt mariner rebrà el pròxim dissabte 29 d'abril el Real Canoe, en partit corresponent a la 22a i última jornada de la Divisió d'Honor femenina. L'equip d'Elvis Fatovic acabarà segon la primera fase i superat pel CN Sabadell, que l'ha vençut en els dos partits (8-11 i 10-8).

Els silencis de Sergio Manzano

» Format com a tècnic i jugador al Joventut Les Corts, l'exveí de Ciutat Vella lidera el Lima Horta Bàsquet
 » "Als temps morts solc jugar amb els silencis, potser per calmar-ne i no dir tot el que penso", confessa

Toni Delgado
CIUTAT VELLA

Quan li demano a Sergio Manzano (Barcelona, 1981), entrenador del Lima Horta Bàsquet, que escrigui a la seva pissarra una paraula que el defineixi per il·lustrar aquesta entrevista, la troba molt de pressa: "iiiSacrificio!!!". El pare, Lorenzo Manzano, treballava entre 12 i 14 hores en una fàbrica, i la mare, Isabel Vázquez, i l'àvia, Melchora Campillo, es deixaven l'ànima al bar Peti Bon, que estava just davant dels antics jutjats, a Arc de Triomf, i on el barceloní, des de petit, ajudava a les tardes i sobretot els dissabtes. Vivien al carrer Navas de Tolosa, a Sant Andreu, i feien vida a Ciutat Vella.

"La meua família m'ha inculcat els valors del sacrifici, l'esforç i el treball. Sempre he sabut que ningú et regalarà res i que has de buscar i merèixer-te tu una recompensa que no sempre tindràs", enraona Manzano, que de marrec era molt xerraire, destrossava bates i pantalons, "i sempre estava vermell i molt suat" perquè li encantava l'esport. Aprofitava al màxim fins que es feia de nit per jugar al que fos.

En una pista exterior del CB Ciutat Vella va començar amb el bàsquet, però l'equip es va dissoldre i va jugar a futbol una temporada a l'Alzamora FC. Després va seguir a les seves amistats i va anar a l'Escola de Bàsquet Nacho Solozabal i, més endavant, al Joventut Les Corts, on va entrar com a cadet.

Era un escorta "molt anotador" que no estava gaire d'acord amb les decisions arbitrals i que no va competir gaires temporades al primer equip, a Copa Catalunya, perquè feia molt de temps que tenia el cuquet d'entrenar. Un amor que li van transmetre, sobretot, la Vanesa, al CB Ciutat Vella, i l'Aida i el croat Zeljko Kulic, al Joventut Les Corts, els tècnics que més l'han marcat. Així, amb 18 anys Manzano ja dirigia el sènior C femení i un mini mixte.

Va ascendir al primer equip femení de Segona Catalana fins a Lliga Femenina 2 el curs 2015-2016. Ja ho havia aconseguit el 2011-2012 a Fontajau, quan el club va renunciar a la plaça per manca de pressupost i Manzano va deixar la banqueta perquè va veure que "en aquell moment no tenia més sostre". Així que durant els tres anys següents va ser director tècnic i els dos últims, també entrenador del sènior B femení. "En aquell període vaig acumular experiències molt bones i vaig agafar oxigen nou", reconeix.

A LA TERCERA

L'equip, en aquest cas amb Josep Miquel Bossacoma com a tècnic i la temporada 2012-2013, havia repetit ascens al Palau Municipal d'Esports Juan Carlos Navarro i el club, de nou, no va poder aprofitar la fita. "Quan em van demanar que tornés a ser l'entrenador, ho vaig fer i, finalment, vam pujar", recorda, content.

El seu comiat del Joventut Les Corts, 23 anys després d'haver-hi aterrat, ja amb 37 i havent-hi tocat totes les tecles, continua sent la seva decisió esportiva

Sergio Manzano, tècnic del Lima Horta Bàsquet. Foto: Toni Delgado

més complicada. "Creia que necessitava veure coses noves i un nou bàsquet, i des que va començar el curs em plantejava que fos l'últim al club on havia crescut", recorda l'entrevistat.

Des que es va fer públic el seu adeu al conjunt cortsenc, Manzano només s'havia reunit amb un equip, el Basket Almeda. "Em feia molta il·lusió treballar en una estructura així i em van proposar entrenar l'equip de Copa i el júnior, però volien pensar la fórmula. Malgrat que els vaig demanar un temps per respondre'ls, tenia clar que els diria que sí", confessa Manzano. "En aquell moment d'incertesa" va aparèixer el tren del Lima Horta Bàsquet, aleshores a Lliga Femenina 2 i que buscava relleu a Isaac Fernández, que havia anunciat la seva marxa.

"Va ser el mateix Isaac [que fitxaria pel Barça CBS, a qui dirigeix ara a Lliga Femenina] qui li va demanar al president que em truqués, que pensava que jo, per

un rumor que circulava, no vindria al Lima Horta Bàsquet perquè la meua dona [Ruth Eguia] havia jugat aquí. Doncs bé, en dos minuts de reunió vam tancar l'acord. Després de la trajectòria al Joventut Les Corts, creia que em mereixia continuar a Lliga Femenina 2", comparteix Manzano.

Amb el temps, aquell nen tan xerraire va acabar sent un adult més directe. Una persona "molt introvertida" a qui li costa obrir-se i donar confiança, i que té dues o tres amistats. És distant i no gaire de mostrar els seus sentiments: "Les meves jugadores, però, saben que em tenen per al que necessitin. Intento ajudar-les en tot".

"El silenci és el meu amic i als temps morts solc jugar amb els silencis, potser per calmar-ne i no dir tot el que penso. Perquè és vital com comuniqués els missatges. Les jugadores ja saben que han fet malament i els hi pots recordar, però sense incidir constantment en els punts negatius", defensa.

Com que es passa els partits dempeus i movent-se d'un lloc a un altre, gairebé sense respirar, es concedeix una estona a l'escalfament, potser cinc minuts, per seure, mentre va recordant el pla de partit. "Quan competeixo, no m'agrada rendir-me mai i si intentar remuntar o guanyar per més punts fins al final. Amb el col·lectiu arbitral sí que m'he calmat", comenta. Als entrenaments, assegura, és deu vegades més intens que als matxs. Costa imaginar-s'ho. Sorpren també que només es quedi afònic o sense veu després d'estar uns dies sense dirigir l'equip, com al Nadal. Es cuida la veu i, de tant en tant, es pren Lizipaina o Faringesic. Mai utilitza xiulet als entrenaments.

Més enllà de consolidar i mantenir el Lima Horta Bàsquet a la Lliga Femenina Challenge, el seu propòsit és que "les jugadores creixin i millorin, sobretot les més joves". "No només es tracta de guanyar, també necessites complir els teus objectius", afegeix.

Veu la pissarra com una eina per "ordenar, recordar i posicionar i perquè cada jugadora sàpiga què ha de fer". "Com més pensin i decideixin elles, millor, i fins a un cert límit. Tracto que compartim bé la pilota i fem bons tirs. Som un equip que juga molt bé en alguns moments i amb caigudes molt pronunciades", exposa.

La paternitat [té dos fills, el Nil i el Sasha] li han fet relativitzar la vida i el bàsquet. "Les derrotes i els mals moments o pensaments es queden aquí, a la pista. Amb el somriure de la meua gent se m'oblida absolutament tot", confessa, orgullós, Manzano.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

No t'ho perdís

Foto: Carla Malloï/ACN

Homenatge a Els 4 Gats

El Museu del Modernisme de Barcelona va inaugurar el passat 14 d'abril l'exposició *Els 4 Gats. Bressol del Modernisme*, que es podrà visitar fins al 14 de juliol. La mostra recull unes 200 obres de més de seixanta artistes, entre els quals hi ha Pablo Picasso, Ramon Casas, Santiago Rusiñol o Joaquim Mir. Es tracta d'un homenatge al mític restaurant barceloní, fundat el 1896, que va ser la llar de tot un moviment artístic. En aquesta exposició es poden veure dibuixos, pintures, cartells, escultures i mobiliari que constitueixen un recorregut per la història d'Els 4 Gats.

Famosos

Paula González Núñez (Badalona, 1993), coneguda a les xarxes socials com a Paula Gonu, fa anys que se situa entre les *influencers* més populars de casa nostra. Amb dos milions de seguidors a Instagram i més de mig milió a TikTok, la catalana és un rostre popular amb qui cap marca dubtaria a col·laborar. Qui tampoc ha dubtat a treballar amb ella ha estat la Queens League, la versió femenina de l'exitosa Kings League, el projecte ideat per l'exblaugrana Gerard Piqué i l'*streamer* Ibai Llanos. Així, Gonu s'ha convertit en presidenta d'un dels equips de la nova lliga, Jijantas FC, l'equip creat pel periodista Gerard Romero. I això no és tot: el director esportiu de Jijantas FC és Lluís Cortés, l'exentrenador del Barça femení que ho va guanyar tot.

La fitxa

QUI ÉS?

P A U L A G O N U

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les influencers 'top'

Aquesta jove catalana té 2 milions de seguidors a Instagram

QUÈ HA FET?

És una de les presidentes de la Queens League

Presideix Jijantas FC, del qual Lluís Cortés és director esportiu

A LES XARXES...

La notícia ha sorprès

Sembla que ningú s'esperava el fitxatge, un dels més comentats

Libres

Quan deixi de ser jo
Carme Elias

Aquest és un testimoni lúcid i vital sobre l'Alzheimer viscut per una de les grans actrius del nostre país, Carme Elias, que va anunciar que patia aquesta malaltia l'any 2020. Una mirada emotiva i descarnada sobre la trajectòria i la vida d'una actriu brillant, la memòria de la qual, tan entrenada com ha estat al llarg de la seva trajectòria, camina inevitablement cap a l'oblit.

Teatre

Cartes d'amor
A.R. Gurney

Melissa Gardner i Andrew Ladd III es lleigeixen l'un a l'altre les notes, cartes i postals en què, des de fa gairebé cinquanta anys, s'han explicat les esperances, ambicions, somnis, decepcions, victòries i fracassos que han tingut al llarg de la seva vida. Una petita obra que va ser finalista dels Premis Pulitzer de teatre.

A la Sala Versus Glòries de Barcelona.

Música

Lar
Judit Neddermann

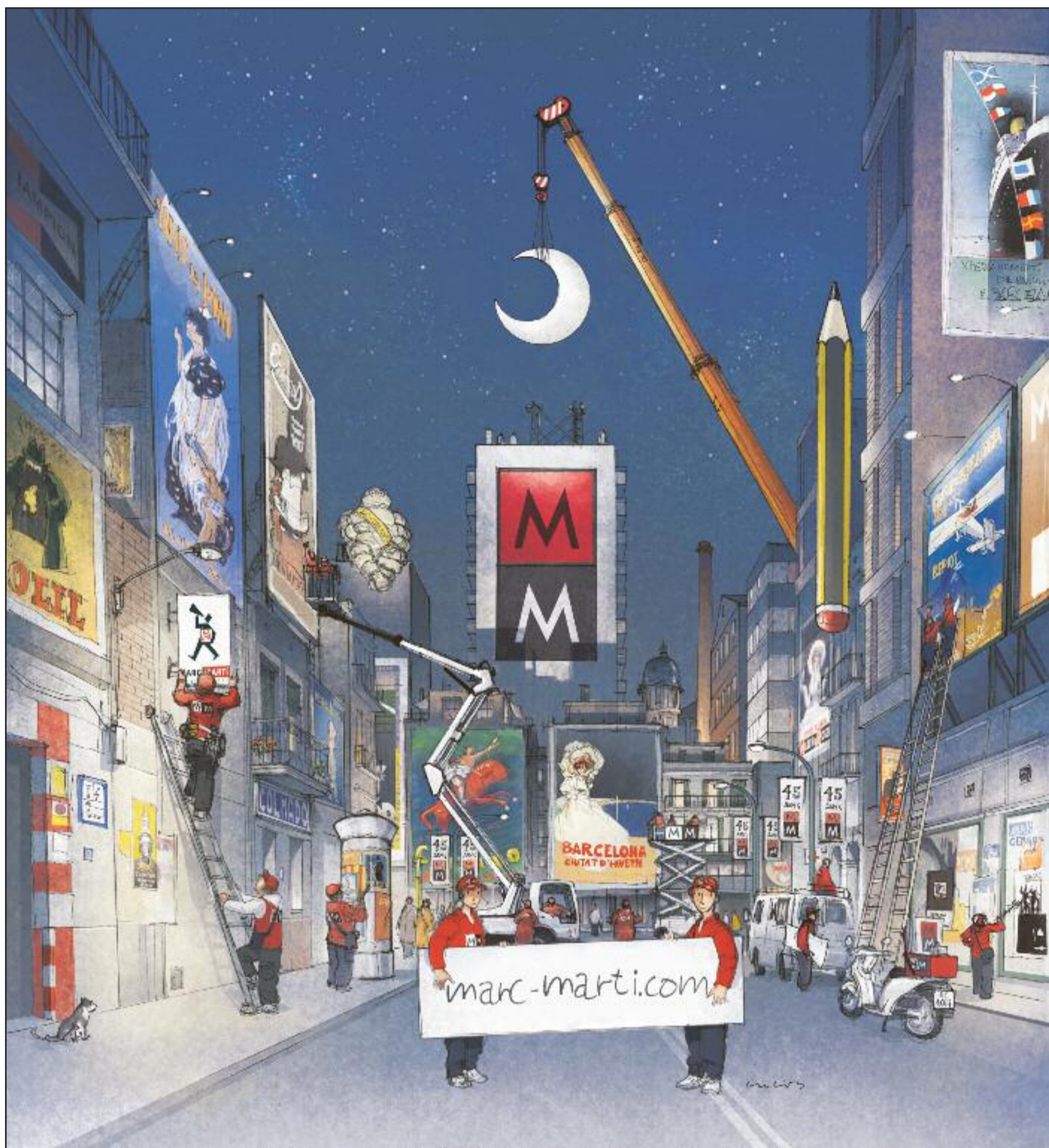
Ja és aquí el nou àlbum de Judit Neddermann, *Lar* (Universal Music/Música Global). Es tracta del cinquè disc de la cantant, en el qual "torna a casa, honra les arrels, s'envolta de músics estimats i crea cançons que busquen l'amor, la pau, la celebració i la llum", segons es pot llegir al web oficial de l'artista. El disc va acompanyat d'una peça audiovisual.

Pelis i sèries

20.000 especies de abejas
Estibaliz Urresola Solaguren

Cocó, de vuit anys, no encaixa en les expectatives de la resta i no entén per què. Tothom al seu voltant insisteix a dir-li Aitor, però no s'identifica amb aquest nom ni amb la mirada dels altres. La mare, en crisi professional i sentimental, decideix passar les vacances a la casa materna, on la seva mare i la seva tieta es dediquen a la cria d'abelles i la producció de mel.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES